

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/168/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120288589
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:6120288589.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., E.. XX.XX.XXXX, I. L.J. XXXX/XX, Z., právne zastúpeného: JUDr. Peter Vachan, LL.M, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 2 976,82 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti prevyšujúcej istinu 2 731,39 EUR a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2 976,82 EUR od 11.12.2018 do 15.5.2020 a vo výške 8 % ročne zo sumy 2 731,39 EUR od 16.5.2020 do zaplatenia.

II. Žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 83,52 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou dňa 28.4.2020 Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomienkového konania domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2 976,82 EUR s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2 976,82 EUR od 11.12.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú ako postupník uzavrel dňa 10.12.2018 s postupcom Československá obchodná banka, a.s. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalovaný nárok predstavuje pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR, ktorú so žalovaným dňa 25.1.2013 uzavrel uvedený postupca a na základe ktorej postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 17.12.2017 oznámil žalovanému, že dňom 15.12.2017 vyhlásil celý úver za splatný. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4 156,43EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 140,44 EUR, z riadneho úroku vo výške 740,97 EUR, z úroku z omeškania vo výške 305,02 EUR a z poplatkov vo výške 0 EUR v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Pred postúpením pohľadávky žalovaný uhradil dňa 10.10.2018 sumu 163,62 EUR, ktorá nebola postupcom odpočítaná pri postúpení

pohľadávky. Žalovaná suma 2 976,82 EUR predstavuje neuhradenú istinu. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1 015,99 EUR, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 710,97 EUR a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 305,02 EUR si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si zároveň uplatnil zákonný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne počnúc dňom 11.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom sp. zn. 11Up/807/2020 zo dňa 21.5.2020 žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania.

3. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor, ktorým navrhol platobný rozkaz zrušiť vzhľadom na viaceré rozporované skutočnosti. V prvom rade žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Žalobca totiž k žalobe pripojil iba oznámenie o poskytnutí revolvingového úveru, nepredložil však žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, z ktorej by bolo zrejmé, v akej výške a s akými náležitosťami žalovaný žiadal poskytnúť revolvingový úver. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12.12.2017. Vychádzajúc zo záveru, že zmluva je neplatná, mal žalovaný za to, že strany boli povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia, pričom vzhľadom na to, že posledná debetná transakcia (reálne čerpanie úverového rámca) bola realizovaná viac ako 3 roky spätne od podania žaloby, mal žalovaný za to, že uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu. Žalovaný ďalej žalobcovi vytýkal, že v žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade, že sa preukáže, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, namietal, že žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie zostatku nesplatenj istiny. V ďalšom bode žalovaný namietal nedodržanie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákona, pretože žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ spolu s doručenkou. Žalovaný poukázal na § 45 ods. 1 OZ a následne na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.1.2011. Vzniesol tiež námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010, § 92 ods. 8 zákona o bankách a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/240/2018 zo dňa 7.8.2019. Dôvodil, že list zo dňa 20.9.2016 označený ako „Výzva na splatenie dlžnej čiastky“, ani list zo dňa 1.1.2017 označený ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti“ nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uviedol tiež, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Mal pritom za to, že uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Keďže v danom prípade neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu nezosplatený, tzv. živý úver, a preto nebola splnená aj ďalšia podmienka, podľa ktorej možno postúpiť iba zosplatnený úver. V zmluve sa o práve na zosplatnenie úveru po nezaplatení splátky výslovná dohoda nenachádza. Preto nemohlo dôjsť k predčasnému ukončeniu úverovej zmluvy, ktorej prirodzená splatnosť nastane v roku 2024. Nesplatná pohľadávka nie je prevoditeľná na iného veriteľa. Žalobca nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v tomto spore. Žalovaný poukázal na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca v reakcii na odpor žalovaného trval na žalobe a navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde. Uviedol, že žalovaný neuviedol a nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by podoprel svoje tvrdenia a preukázal úhrady žalovaného. Tvrdenia o neplatnosti uzavretia zmluvy považoval za účelové a nejasné, nakoľko žalobca spolu so žalobou predložil Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. Č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.1.2013 spolu so žiadosťou o poskytnutie úveru zo dňa 25.1.2013. Zo žiadosti vyplýva, že žalovaný žiadal o poskytnutie rámca na kreditnej karte do výšky 3 000 EUR a v požadovanej výške mu bol poskytnutý. S podmienkami úveru sa mal žalovaný možnosť oboznámiť priamo pri prevzatí Oznámenia. Na znak toho, že s Oznámením a podmienkami v ňom obsiahnutými sa oboznámil, súhlasil s nimi a zaviazal sa dodržiavať práva a povinnosti, ktoré mu z Oznámenia vyplývajú, pripojil svoj vlastnoručný podpis. Fakt, že žalovaný prevzal a podpísal Oznámenie na pobočke pôvodného veriteľa priamo pred zamestnancom pôvodného veriteľa preukazuje, že žalovaný mal možnosť sa oboznámiť s podmienkami zmluvného vzťahu a taktiež mal možnosť pýtať sa a nechať si dovysvetliť pojmy a podmienky mu vyplývajúce. Tvrdil, že žalovaný prijal dodatky, výhrady

alebo iné zmeny. Pri priemernej obozretnosti, ktorou by mal priemerný spotrebiteľ oplývať, je tvrdenie o prijatí zmien, o ktorých by žalovaný nemal vedomosť, účelové. Tvrdenie žalovaného tiež považoval za nejasné, nakoľko žalovaný nepreukázal, ktoré ustanovenia zmluvy by mali byť považované za dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny. Čo sa týka splnenia si povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca uviedol, že v zmysle predloženej žiadosti v časti Osobné údaje o žalovanom, žalovaný okrem svojich identifikačných a kontaktných údajov uviedol aj údaje o svojom zamestnaní, rodinnom stave, počte členov domácnosti, vzdelanie, spôsob bývania, pracovnej pozícii, dobe trvania zamestnania s dátumom nástupu, výške čistého mesačného príjmu, povinných výdavkoch, ako aj existujúcich záväzkoch. Žalovaný poskytol v zmysle žiadosti tiež súhlas so spracovaním osobných údajov a údajov o bonite za účelom overenia pravosti údajov pôvodným veriteľom pri rokovaní o zmluve. Pôvodný veriteľ overoval schopnosť splácať úver žalovaným s prihliadnutím na dobu na ktorú sa poskytoval spotrebiteľský úver a výšku spotrebiteľského úveru a overoval príjem a sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Žalobca mal za to, že pôvodný veriteľ dostatočným spôsobom overil schopnosť žalovaného splácať kreditný rámec, čím splnil podmienky podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Čo sa týka podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalobca poukázal na výzvu zo dňa 21.9.2017 označenú ako Posledná výzva na úhradu pohľadávky, prostredníctvom ktorej po márnom uplynutí lehôt uložených žalovanému na úhradu omeškaných splátok, vyzval žalovaného na úhradu omeškanej sumy uvedenej vo výzve a upozornil ho, že ak neuhradí omeškanú sumu, bude úver vyhlásený za splatný. Predmetnú výzvu spolu s doručenkou pritom žalobca predložil spolu s podanou žalobou. Preto nesúhlasil s tvrdením, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Poukázal tiež na to, že pôvodný veriteľ podaním zo dňa 17.12.2017 označeným ako Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti vyhlásil splatnosť zostatku kreditného rámca, pričom žalovanému bolo toto oznámenie v zmysle doručienky doručené dňa 5.1.2018, preto nie je možné konštatovať, že by došlo k neplatnému postúpeniu živého úveru.

5. Okresný súd Banská Bystrica dňa 6.10.2020 postúpil vec tunajšiemu súdu.

6. Žalovaný v duplike navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a žalovanému priznal náhradu trov konania. Zotrval na tvrdení, že zmluva o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty je absolútne neplatným právnym úkonom s poukazom na § 44 ods. 2 OZ. Žiadosť o poskytnutie úveru s dátumom spracovania 25.1.2013 podľa žalovaného treba v zmysle § 43a ods. 1 OZ považovať za návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere (tzv. oferta), v rámci ktorej žiadal žalovaný o poskytnutie revolvingového úveru s možnosťou čerpania prostredníctvom kreditnej karty a s úverovým rámcom vo výške 3 000 EUR. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.01.2013 označeným ako „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR“ oznámil žalovanému, že ČSOB poskytne žalovanému úver s možnosťou čerpania 25.1.2013, s dňom splatnosti 15. v mesiaci, zároveň však boli jednostranne právnym predchodcom žalobcu schválené ďalšie náležitosti - úroková sadzba 18,90 % ročne, debetná úroková sadzba 30 % ročne, sadzba úrokov z omeškania 8,75 % ročne. Medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere, zmluva je neplatná od počiatku. Všeobecné obchodné podmienky napísané miniatúrnym písmom nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere, nakoľko neboli žalovaným podpísané a žalobca neoboznámil pred podpisom zmluvy žalovaného so znením všeobecných obchodných podmienok. Tak zásadné ustanovenie, ktoré popiera dikciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ktoré umožňovalo právnomu predchodcovi žalobcu meniť výšku a náležitosti požadovaného úveru, nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, akúkoľvek dohodu o obchádzaní tohto ustanovenia je potrebné považovať za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter, účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nich nemôžu odchýliť; osobitný kontraktačný proces odlišný od bežného uzavretia zmluvy môže ustanoviť iba zákon a nie dohoda strán. Ak by sa pripustila zmluvná sloboda aj vo vzťahu k mechanizmu uzatvorenia úverovej zmluvy, znamenalo by to, že právny predchodca žalobcu v postavení veriteľa by mohol poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za akýchkoľvek podmienok, o ktorých by dlžník v čase poskytnutia úveru (jeho vyplatenia) nemal vedomosť, čo nie je v zmysle platnej právnej úpravy prípustné a k uzatvoreniu zmluvy by tak došlo bez akceptácie týchto nových podmienok zo strany dlžníka. Zásadné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno uviesť do všeobecných obchodných podmienok, čo uviedol vo svojom rozhodnutí Ústavný súd Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý

musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Skutočnosť, že žalovaný prijal zmenený návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, ktorý predstavuje Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2013 z podaného žalobného návrhu nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Podpisom na Oznámení o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR zo dňa 02.01.2013 žalovaný iba potvrdil, že prevzal uvedené oznámenie, podpisom nepotvrdil, že súhlasí so zmeneným návrhom na uzatvorenie zmluvy o úvere. Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2013 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere zo strany právneho predchodcu žalobcu, a keďže žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by žalovaný svojim podpisom potvrdil prijatie nového návrhu zo dňa 25.01.2013 na uzatvorenie zmluvy o úvere, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere a preto je zmluva o úvere absolútne neplatný právny úkon. spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. V nadväznosti na proces uzatvárania uvedenej zmluvy žalovaný uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nedošlo k platnému a účinnému uzatvoreniu zmluvy o úvere. Žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu adresoval návrh na prijatie zmluvy, ktorý nebol úplný, keď neobsahoval podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ako napr. údaj o výške úrokovej sadzby.), ktoré vyžadovala právna úprava účinná v čase spísania návrhu. Pokiaľ právny predchodca žalobcu mal tento návrh posúdiť a v prípade jeho prijatia následne sám určiť podmienky poskytnutia úveru a tieto už len žalovanému oznámiť dodatočne, nešlo z jeho strany o akceptáciu návrhu, ale o odmietnutie návrhu žalovaného a predloženie nového návrhu na uzatvorenie zmluvy s už zmenenými (konkretizovanými) podmienkami, než boli žalovaným požadované. Následne však už žalobca nepreukázal, či žalovaný písomne akceptoval tento nový návrh a prijal ho tak, ako to vyžadujú ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 43a a nasledujúcich, pričom je irelevantné, že zo strany žalobcu bol žalovanému úver aj poskytnutý. Žalobca ani právny predchodca žalobcu v konaní nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu žalovaného v čase spísania návrhu na poskytnutie úveru písomne vopred informoval o akýchkoľvek konkrétnych podmienkach, za ktorých mu mal byť úver poskytnutý. S poukazom na neplatnosť zmluvy žalovaný uviedol, že strany boli povinné sa vysporiadať v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia a keďže od poslednej debetnej transakcie, ktorá predstavuje reálne čerpanie úverového rámca uplynula tak subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj objektívna trojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu. V tomto smere tiež poukázal na § 54a Občianskeho zákonníka. Žalovaný napokon tiež rozporoval, že žalobca nepreukázal, že veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Veriteľ však osudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ, čo má za následok v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Úkony smerujúce k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, na základe ktorých pôvodný veriteľ požadoval jednorazové splatenie dlžnej sumy považoval za neplatné. Navyše uviedol, že poslednú výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 21.9.2017 možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, keďže listom zo dňa 17.12.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15.12.2017, a teda veriteľ nevyhlásil mimoriadnu splatnosť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Aj z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru navyše nie je zrejmé, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola

vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, čo má tiež za následok neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu (s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018). Napokon ešte rozporoval, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/301/2019 zo dňa 21.5.2020).

7. Žalobca podaním zo dňa 24.2.2022 sa ešte vyjadril k charakteru spotrebiteľského úveru a ozrejmil spôsob čerpania a splácania revolvingového úveru, z ktorého následne dôvodil, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, pretože nebolo dojednané plnenie v splátkach. Štandardná mesačná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú. Dal do pozornosti odborný komentár k § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí „Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlišiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahoch na dobu určitú) a závidí od doby trvania samotného záväzku. Záväzková vzťahy s opakujúcim sa plnením nezaniikajú splnením v pravom slova zmysle slova, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. (...) Na právne vzťahy s opakujúcich sa plnením nemožno § 565 aplikovať.“ V zmysle čl. XII bod 6. OP k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe listu „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“, ktorú je možné považovať za výpoveď v zmysle čl. XII bod 6. OP. Na základe tejto listiny právny predchodca žalobcu vypovedal uzatvorenú zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Žalobca zastáva názor, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovo právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaný mohol v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť na súde až po ukončení zmluvy, a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 18.12.2017 (deň nasledujúci po vyhotovení výpovede zmluvy). V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4Cdo/146/2008, ktoré sa odklonilo od doterajšej judikatúry (R 28/84). Žalobca mal tak za to, že premlčacia doba začala plynúť najskôr dňa 18.12.2017 a nárok uplatnený žalobou podanou na súde dňa 28.4.2020 bol uplatnený včas.

8. Na výzvu súdu žalobca tiež predložil súdu prehľad transakcií vo vzťahu k predmetnému revolvingovému úveru.

9. Podaním zo dňa 1.3.2022 žalobca objasnil, že celkovo boli zo strany žalovaného vykonané debetné operácie - výbery kartou, platba kartou a odchádzajúce platby z účtu v celkovej sume 15 098,05 EUR, t.j. celková suma čerpaných prostriedkov za obdobie od mája 2013 do novembra 2017. Kreditné operácie - úhrady boli vykonané v celkovej sume 14 679 EUR, a to za obdobie od júna 2013 do októbra 2018. Z úhrad bola na istinu započítaná suma 11 957,61 EUR, na poplatky 308,15 EUR, na riadny úrok 2389,43 EUR a na úrok z omeškania suma vo výške 23,81 EUR. Postúpená istina tak predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného započítanými na istinu (15098,05 EUR - 11957,61 EUR = 3140,44 EUR). Pred postúpením pohľadávky žalovaný uhradil dňa 10.10.2018 sumu 163,62 EUR a následne po podaní žaloby dňa 15.5.2020 sumu 245,43 EUR. Preto žalobca vzal žalobu späť v časti istiny vo výške 245,43 EUR.

10. Pojednávania dňa 18.3.2022 sa žalovaný, ani jeho právny zástupca bez ospravedlnenia nezúčastnili, o odročenie pojednávania nežiadali, preto súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného, jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti žalobcu. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe a písomných vyjadreniach a dôvodoch v nich uvedených.

11. Na predmetnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise (Zmluva o postúpení pohľadávok číslo 21851000731 zo dňa 10.12.2018, Doplňujúca zmluva k

postúpeniu pohľadávok číslo 21851000731 zo dňa 10.12.2018, príloha k Zmluve o postúpení číslo 21851000731, Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti registračné číslo 005542026R zo dňa 25.01.2013, žiadosť o poskytnutie úveru č. 5542026, Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 17.12.2017 spolu s doručenkou, Všeobecné obchodné podmienky, Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, Sadzobník pre fyzické osoby - občanov vydaný ČSOB a.s., výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 08.08.2017, opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 23.08.2017, posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 21.09.2017 spolu s doručenkou, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2018, pokus o zmier zo dňa 17.03.2020 spolu s podacím hárkom, upomienka zo dňa 31.07.2017, Prehľad transakcií k úverovému účtu č. 4017385478), oboznámil sa s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

12. Žalovaný predložil právnomu predchodcovi žalobcu - Československá obchodná banka, a.s. nedatovanú žiadosť o poskytnutie úveru, ktorou žiadal o poskytnutie úveru ku Kreditnej karte s uvedenými nasledujúcimi podmienkami: výška úveru 3 000 EUR, zvýšená výška úveru maximálne 7 400 EUR, dátum splátky 15, výška splátky 5 %, frekvencia výpisov mesačne. Zo žiadosti ďalej vyplýva, že žalovaný je rozvedený, v domácnosti žije sám, je zamestnaný s čistým príjmom 800 EUR, pričom ale nepredkladal žiadne doklady o príjme. Právny predchodca žalobcu vystavil dňa 25.1.2013 Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. Č. XXXXXXXXXR, v ktorom sa uvádzajú nasledovné podmienky poskytnutia úveru: výška úverového limitu 3 000 EUR, deň splatnosti 15. v mesiaci, deň konečnej splatnosti posledný deň výpovednej lehoty, úver môže byť čerpaný od 25.1.2013, ku dňu otvorenia úverového účtu je úroková sadzba 18,90 % ročne a debetná úroková sadzba 30 % ročne, RPMN 20,95 %, priemerná RPMN 26,70 % ročne a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy 3 294,39 EUR, vychádzajúc z predpokladu, že úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške. V predmetnom oznámení o poskytnutí úveru (v prvom odseku druhej strany) je tiež konštatácia, že týmto bola uzatvorená dlžníkom a ČSOB zmluva o úvere k ČSOB Kreditnej karte č. XXXXXXXXXR, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Podmienky, Všeobecné obchodné podmienky a predzmluvný formulár. Ďalej nasleduje konštatácia, že oznámením bol prijatý návrh na uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý je súčasťou žiadosti o ČSOB Kreditnú kartu zo dňa 25.1.2013 a zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú, pričom dlžník je povinný úver splatiť kedykoľvek na požiadanie banky. Po texte obsahu oznámenia sa na oznámení nachádzajú tri podpisy, dve za stranu veriteľa, resp. jeho zamestnanca a jeden podpis žalovaného pri kolónke „Prevzal“.

Žalovaný vykonával debetné operácie - výbery kartou, platba kartou a odchádzajúce platby z účtu v celkovej sume 15 098,05 EUR (celková suma čerpaných prostriedkov), a to za obdobie od mája 2013 do novembra 2017. Kreditné operácie - úhrady boli vykonané v celkovej sume 14 679 EUR, a to za obdobie od júna 2013 do októbra 2018. Z úhrad bola na istinu započítaná suma 11 957,61 EUR, na poplatky 308,15 EUR, na riadny úrok 2389,43 EUR a na úrok z omeškania suma vo výške 23,81 EUR.

Žalovanému boli zaslané výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 8.8.2017 (dlh 382,75 EUR ku dňu 7.8.2017), zo dňa 23.8.2017 (dlh 612,45 ku dňu 22.8.2017), zo dňa 21.9.2017 (dlh 932,98 EUR ku dňu 20.9.2017), pričom vo výzve zo dňa 23.8.2017 a poslednej výzve zo dňa 21.9.2017 bol žalovaný upozornený, že v prípade, že nedôjde k úhrade dlžnej čiastky, bude úver vyhlásený za splatný (resp. predčasne splatný). Posledná výzva zo dňa 21.9.2017 bola žalovanému doručená dňa 26.9.2017.

Žalovanému bola tiež zaslaná upomienka zo dňa 31.7.2017, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 375,11 EUR (ku dňu 30.7.2017) najneskôr do 5.8.2017.

Listom zo dňa 17.12.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vzhľadom na pretrvávajúce omeškanie s plnením záväzkov zo zmluvy č. 005542026R zo dňa 25.1.2013 vyhlasuje celý úver dňom 15.12.2017 za splatný, pričom vyzval žalovaného na bezodkladné zaplatenie celého dlhu, ktorý je ku dňu 16.12.2017 vo výške 3 424,02 EUR. Predmetné oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 5.1.2018.

Ani v jednej z výziev, upomienke, či oznámení nie je zmienka o možnosti postúpenia pohľadávky voči žalovanému v prípade jej nespĺnenia.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21851000731 zo dňa 10.12.2018 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému žalobcovi. Postúpená istina predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného započítanými na istinu (15 098,05 EUR - 11 957,61 EUR = 3 140,44 EUR).

Pred postúpením pohľadávky žalovaný uhradil dňa 10.10.2018 sumu 163,62 EUR a následne po podaní žaloby dňa 15.5.2020 sumu 245,43 EUR.

13. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledujúcej právnej úpravy:

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinného ku dňu uzavretia Zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=25.01.2013>>.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

18. Podľa § 43c ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

19. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

20. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

21. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť

informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 144 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo až po doručení žaloby žalovanému, súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti prevyšujúcej novoformulovaný petit žaloby (I. výrok rozsudku).

26. Následne sa súd v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou v spore, keďže jej nedostatok namietal aj samotný žalovaný. Vzhľadom na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav a s poukazom na citovanú právnu úpravu súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimitovaným v spore a z tohto dôvodu je potrebné žalobu zamietnuť.

27. Pôvodným veriteľom žalovanej pohľadávky bola banka, ktorá mala pri postúpení pohľadávky povinnosť postupovať podľa zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku inej banke alebo aj nebankovému subjektu. V § 92 ods. 8 predmetného zákona sú uvedené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky voči banke (pobočke zahraničnej banky) alebo jej časti, a to: pohľadávka musí byť splatná, postúpenie možno realizovať až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne musí byť klient v omeškaní so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, zmluva o postúpení musí byť písomná. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (obdobne viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 /R 60/2018/ alebo sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019).

28. Hoci žalobca súdu predložil výzvy, upomienku a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti (podrobne rozpísané v zistenom skutkovom stave), súd mal za to, že predmetnými výzvami, upomienkou, či oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti nebola naplnená dikcia zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky voči banke, a teda tieto nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto smere súd poukazuje aj na judikatúru - napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/240/2018 zo dňa 7.8.2019 alebo rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/301/2019 zo dňa 21.5.2020, v ktorých súdy obdobne vyhodnotili, že obdobné výzvy, upomienky, upozornenia, oznámenia o zosplatení bez potrebného obsahu nemožno považovať za výzvu predpokladanú v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Krajský súd v Košiciach v predmetnom rozhodnutí vyslovene uviedol, že „... za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie.“

29. Keďže žalobca v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno a prakticky vo svojich vyjadreniach sa k predmetnej námietke aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu nenaplnenia zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách aktívne nebránil, súdu neostávalo iné, než žalobu z dôvodu absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky a tým nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore zamietnuť.

30. Hoci už posúdenie aktívnej vecnej legitímácie postačovalo pre rozhodnutie vo veci samej, pre úplnosť, preskúmateľnosť a predchádzanie množeniu sporov plynúcich z predmetného právneho vzťahu súd považuje za potrebné sa tiež v krátkosti vyjadriť aj k ostatným sporným otázkam medzi stranami. Súd na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže je zrejmé, že žiadosť o poskytnutie úveru, ktorú je potrebné považovať za návrh na uzavretie zmluvy a následné oznámenie o poskytnutí úveru, ktoré žalobca považoval za

akceptáciu návrhu na uzavretie zmluvy, nie sú obsahovo totožné, čo sa týka podmienok poskytnutia úveru. Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. Č. 005542026R zo dňa 25.1.2013 je podľa názoru súdu vzhľadom na obsah i formu, v ktorej bolo predložené na podpis žalovanému, potrebné považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, nie za akceptáciu návrhu. Totiž v žiadosti o poskytnutie úveru sa neuvádzajú podstatné podmienky poskytnutia úveru ako napríklad úroková sadzba, RPMN, či výška splátky (v žiadosti je uvedené iba stroho „5 %“, čo navyše pre účely spotrebiteľského úveru ani nie je možné relevantný údaj, keďže nie je známe, 5 % z čoho má byť splátka, či z úverového rámca, či z čerpanej sumy), a tak mienenú akceptáciu návrhu, ktorá obsahuje dodatky oproti predloženému návrhu, je potrebné považovať podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh. A hoci v oznámení o poskytnutí úveru sa uvádza, že sa týmto uzatvára zmluva o úvere, súd vzhľadom na už spomínaný obsah a formu, ktorou bolo oznámenie o poskytnutí úveru predložené na podpis žalovanému - kde pri podpise sa uvádza „Prevzal:“ - nemohol považovať za platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to ani s ohľadom na následné čerpanie finančných prostriedkov, pretože pre platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebná písomná forma. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom potrebné považovať plnenia medzi stranami za plnenia na základe neplatného právneho úkonu, a teda za bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka, pričom je možné konštatovať, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, keďže čerpané prostriedky prevyšujú doposiaľ vykonané úhrady (celkový rozdiel v sume 173,62 EUR = čerpané prostriedky 15 098,05 EUR - úhrady 14 679 EUR - úhrady po podaní žaloby 245,43 EUR).

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

33. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol pomerne úspešnejší v spore (úspech v zamietnutej časti 2 731,39 EUR k predmetu konania 2 976,82 EUR predstavuje 91,76 %) priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý bol v konaní pomerne menej úspešný (úspech v zastavenej časti pre plnenie zo strany žalovaného v sume 245,43 EUR k predmetu konania 2 976,82 EUR predstavuje 8,24 %), a to v rozsahu 83,52 % (91,76 - 8,24). Čo sa týka posúdenia úspechu v zastavenej časti, súd pri zastavení konania skúmal, ktorej zo strán možno pričítať procesné zavinenie na zastavení konania, pričom mal za to, že hoci formálne je konanie zastavené pre čiastočné späťvzatie žaloby, zavinenie na zastavení konania je potrebné pričítať žalovanému, ktorý svojím konaním z procesného hľadiska dal príčinu na čiastočné späťvzatie žaloby. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.